

Toespraak Rutte bij herdenkingsbijeenkomst in Alphen aan den Rijn

Toespraak | 20-04-2011

Minister-president Rutte heeft een korte toespraak gehouden bij de herdenkingsbijeenkomst in Alphen aan den Rijn.

Op 9 april rond 9 uur opende Margriet ter Haar de deuren van haar kledingboetiek in winkelcentrum De Ridderhof in Alphen aan den Rijn.

Gewoon, zoals ze dat elke dag deed wanneer de winkel open was.

Zij moet zich verheugd hebben op de dag die voor haar lag.

Net als de vijf andere mensen van wie de namen zojuist hardop zijn genoemd door burgemeester Eenhoorn.

Het was een dag vol belofte. Zo'n typische zonnige voorjaarsdag vroeg in het seizoen waarop iedereen net wat vrolijker is.

Een dag om plannen te maken.

Tot die fatale paar minuten, kort na 12 uur, waarin zes onschuldige mensen het leven verloren.

Zes mensen met hun eigen verhaal, hun eigen dromen, plotseling weggerukt uit de kring van familie en vrienden.

Zij zijn vandaag bij ons en wij herdenken hen met het diepste respect.

Margriet ter Haar was een van die mensen die anderen waarschuwde een veilig heenkomen te zoeken terwijl de kogels in het rond vlogen.

Dat paste bij haar - niet wegstijven.

Altijd geïnteresseerd. Betrokken. Actief. Zo stond zij bekend.

Zij keek niet weg. Ook niet op dat afschuwelijke moment.

Tegen u die verder moet met het gemis en het verdriet, tegen u allemaal die de gevolgen van deze tragedie een leven lang zult voelen, kan ik alleen maar dit zeggen: ook wij kijken niet weg.

Er staan mensen om u heen die willen helpen de pijn te dragen. Vandaag, morgen, en daarna.

Dat zijn we verplicht aan de zes slachtoffers die in De Ridderhof het leven verloren.

We zijn het verplicht aan iedereen die nu moet herstellen van zijn of haar verwondingen.

En we zijn het verplicht aan u, aan alle mensen die door dit drama zijn getroffen en die verder moeten met hun leven.

Dat is moeilijk. Héél moeilijk.

Maar u staat er niet alleen voor.

Dat was die zondag na de ramp gewoon voelbaar op het plein voor het winkelcentrum.

Door de ontzetting en de tranen heen was er kracht en saamhorigheid.

Het gedeelde verdriet.

De enorme betrokkenheid van al die mensen op het plein.

Betrokkenheid die ook doorklonk in de verhalen die ik die zondag hoorde van veel mensen met wie ik sprak.

Over gewone mensen die andere gewone mensen bijstaan in buitengewone omstandigheden.

En natuurlijk de terechte waardering voor de bewonderenswaardige manier waarop politie, hulpverleners en burgemeester Eenhoorn en zijn team deden wat nodig was onder de moeilijkste omstandigheden.

Vandaag hangen in heel Nederland de vlaggen halfstok.

U staat er niet alleen voor.

Ik hoop dat die gedachte een begin van troost kan bieden.

Niemand kan het verlies en de pijn overnemen.

Er zal voor u altijd een 'voor' en een 'na' zijn.

Maar weet dat er mensen klaar staan om u te steunen.

Alphen aan den Rijn kijkt niet weg.

Nederland kijkt niet weg.

Samen zijn we sterker dan de verwarde geest van één man.

Ik wens u allemaal heel veel kracht en sterkte toe.